

Bibliaóra – 2021. szeptember 10.

Kezdő ének: 226. dicséret – *Krisztusom, kívüled nincs kihez járulnom...*

Imádság:

Könyörülő Istenünk, Atyánk az Úr Jézus Krisztusban! Te jól ismeresz minket, Előled elrejtenuk semmit nem lehet. Nem is akarunk, úgy, ahogy vagyunk, keresünk Téged, hiszen kihez is mehetnénk mindazzal a teherrel, nyomorúsággal, ami körülveszi és leterheli életünket, amiben szembesülünk önmagunk elveszett voltával, tehetetlenségével: Csak a Te nagy kegyelmedre számíthatunk. Add, kérünk, szívünkbe az alázat és a bűnbánat lelkét, hogy tudjunk Előtted őszinte szívvel meghajolni és kegyelmedért folyamodni, hogy igédben keressünk és találkozzunk Veled.

Köszönjük, hogy ha elbotolnánk, van, ki felemel, van kihez járulnunk, mert adtad az Úr Jézus Krisztust, s Benne az élet titkát jelentetted meg számunkra. Az Ő kegyelméért kérünk, hogy emelj fel minket és ajándékozz meg bátorító jelenléteddel, igéd üzenetével. Köszönjük, hogy útmutatást keresve, várakozó szívvel tekinthetünk Rád. Áldd meg igédet közöttünk, hogy gazdagítsa, formálja életünket akaratod szerint. *Ámen*

Ószövetségi igeszakasz: Ezékiel 4 - Jeruzsálem ostromának kiábrázolása

1 Te pedig, emberfia, fogj egy **téglát**, tedd magad elé, és **véss rá** egy várost: Jeruzsálemet! **2** Vedd ostrom alá, építs vele szemben ostromgépeket, emelj sáncot, állíts fel táborokat, helyezz el körülötte faltörő kosokat! **3** Azután fogj egy **vas sütőlapot**, tedd oda mint egy vasfalat magad és a város közé, és szegezd rá a tekintetedet: így legyen ostrom alatt, így ostromold! **Intó jel** ez Izráel házának. **4** Azután feküdj **a bal oldaladra**, és vedd magadra Izráel házának a büntetését! Addig kell elszenvedned büntetésüket, ahány napig így fekszel. **5** Napokban kifejezve adtam meg büntetésük éveit: **háromszázkilencven nap**. Így szenvedd el **Izráel házának büntetését!** **6** Ha ezt letöltötted, másodszor feküdj **a jobb oldaladra**, és szenvedd el **Júda házának a büntetését negyven napig**. Egy-egy évet egy-egy napban adtam meg. **7** Szegezd tekintetedet Jeruzsálem ostromára, tórd fel ruhád ujját, és **profétálj ellene!** **8** **Megkötözlek, és nem fordulhatsz** egyik oldaladról a másikra, míg le nem telnek ostromod napjai. **9** Azután végy búzát, árpát, babot, lencsét, kölest és tönkölyt, tedd azokat egy edénybe, és készíts magadnak belőlük **kenyeret!** Ahány napig fekszel az oldaladon, azt edd: **háromszázkilencven napig!** **10** **Hús sekel súlyú** ennivalót ehetsz naponként, mindig **ugyanabban az időben** egyed. **11** **Vizet is mérték szerint** igyál: **egyhatod hínt**, mindig **ugyanabban az időben** igyad! **12** Mint az árpakenyeret, úgy egyed, de **emberi ganéjon süsd** meg a szemük láttára! **13** Ezt mondja az Úr: **Így eszik majd Izráel fiai tisztátalan kenyerüket** a népek között, amelyek közé szétszórom őket. **14** De én ezt mondtam: **Jaj, Uram, Uram!** **Én nem tettem magamat tisztátalanná ifjúkoromtól fogva** mostanáig sohasem azzal, hogy elhullott vagy széttépett állatot ettem volna, és nem vettem a számba romlott húst. (*Péter ApCsel 10,14*) **15** Ő így válaszolt nekem: Nézd, megengedem neked, hogy emberi ganéj helyett **marhaganéjon süsd** meg a kenyeredet. **16** Azután ezt mondta nekem: Emberfia, én **összetöröm a kenyér botját Jeruzsálemben**. Kenyeret mértékkel és aggódva esznek, vizet is kimérve és borzadva isznak, **17** mivel szűkösen lesz kenyerük és vizük; borzadva néznek egymásra, és **megrothadnak bűnük miatt**.

Kedves Testvéreim,

Ezékiel – elhívásához hasonlóan – újra látja Isten dicsőségét, amikor ezt a megbízatást kapja. Babilonban van, ahova az első deportációt követően (Kr. e. 597) került népe nagy részével, hogy közöttük hirdesse Isten szavát, akaratát... Az otthon maradtak azonban még mindig hamis próféciaakra támaszkodva reménykednek, hogy az Isten által meghirdetett teljes fogságba vitel és Jeruzsálem pusztulása elmarad. Azonban Isten komolyan gondolja, amit kijelentett. Ezékielnek ezt nemcsak bejelentenie kell és majd szemlélni a prófécia beteljesedését, hanem mindez őt magát is teljes lényében érinti. Ő is egy a nép közül.

Egyébként is a próféta sorsa és szolgálata annyira nem választható el egymástól, hogy olykor saját maga lesz jellé és beszédes üzenetté a nép számára: *Íme, így szól az Úr...* Hiszen, amit Ezékiel hirdet, amikor a babiloniak közeledő ostromát jelenti ki, az őt magát is érinti, olykor annyira kézzelfoghatóan, mint ahogyan ezzel a ténnyel van itt is dolgunk. (Nem is lehet úgy szolgálni, hirdetni Isten igéjét, hogy az ne vonná hatása alá az ige hirdetőjét is, nem maradhat kívülálló.)

Isten utasítására egy téglára – nyilván agyagból, ami még nem száradt ki – kell rávésnie Jeruzsálem alaprajzát, és jelképesen ostromolnia a várost, ahogyan az majd a valóságban is megtörténik. Figyelemreméltó részletes adatok vannak itt az igében a korabeli hadviselésről, ostromról és technikáról... S aki a környezetében látta a prófétának ezt viselkedését, mindazzal, ami ennek kísérő jelensége volt, könnyen gondolhatta zavarodottságnak. Mint ahogyan az igehirdetés is sokszor bolondságnak tűnik azoknak, akik nem hisznek. A harci cselekményeknél azonban sokkal megrendítőbb az a próféta sors, ahogyan sok szenvedés között magára kell vennie Izráel és Júda büntetését – oldalára fordulva feküdni, összekötözve elképesztően hosszú ideig... Szűkösen kiporciózott kenyér (a többféle mag összekeverése tisztátalan, így a kenyér is, ami belőle készül) és vízadag mellett (kb. 21-29 dkg kenyér és 1 liter víz a napi adag). Az ő jelképes szenvedése természetesen nem helyettes áldozat, ami eleget tehetne a nép bűneiért, csupán beszédes intó jel, ami megfelel a nép büntetésének: 1 évért 1 nap. Előremutat arra, Aki majd jönni fog, az Úr szenvedő szolgájára (Ézs 53), az Úr Jézus Krisztusra. Az Ő áldozata tökéletes elégtétel lesz a bűnökért.

Ugyan szimbolikus cselekedetek ezek, de valóságosan kell őket a prófétának végrehajtania. Ezékiel ennek a feladatnak minden részletét szó nélkül elfogadja és megteszi. De amikor azt hallja, hogy emberi ganéjon kell a kenyerét megsütni, ott már feljajdul. Hiszen soha semmi tisztátalant nem vett a szájába, ennyire mélyre kerüljön? Hasonló volt Péter tiltakozása (ApCsel 10), amikor látomásában eléje ereszkedett a lepedő a tisztátalan állatokkal – *öljed Péter, és egyél* – de az „csak” látomás volt, ez meg valóság. Az Úr enyhít, és marhaganéjra váltható az emberi. Mindezzel jelzi a nyomorúságnak, azt a mértékét, amit az ostrom fog jelenteni: a kimért, szűkös ételmezt, vizet, s körülményeket. Ugyanakkor kiderül itt, hogy aki tiszta volt eddig, az törekszik a tisztaságra ezután is, akármilyenek is a körülmények.

Újszövetségi igeszakasz: Márk ev. 16,9-20

Jézus többeknek megjelenik. Az apostolok kiküldése. Jézus mennybemenetele

9 Miután a hét első napjának reggelén feltámadt, először a magdalai Máriának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki. 10 Ő elment, és megvitte a hírt azoknak, akik övele voltak, akik gyászoltak és sírtak. 11 Amikor ezek meghallották, hogy ő él, és hogy Mária látta, nem hittek neki. 12 Azután más alakban jelent meg közülük kettőnek útközben, amikor vidékre mentek. 13 Ezek is elmentek, és megvitték a hírt a többieknek, de nekik sem hittek.

14 Végül pedig megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt. 15 Ezután így szólt hozzájuk: Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek! 16 Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik. 17 Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, 18 kígyókat vesznek a kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.

19 Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbára ült. 20 Azok pedig elmentek, hirdették az ígét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel.

Kedves Testvéreim,

Márk evangéliumának utolsó fejezete Jézus feltámadásáról tudósít. Arról, hogy az Élet győzött a halál felett, mert Jézus Úr és Isten Fia. A Benne való hitnek van értelme! Sőt, egyedül ennek van értelme. A 9-20. verseket afféle toldaléknak tartják, mivel a legrégebbi kéziratokban ez a szakasz nem szerepel, és olyan, mintha a másik három evangélista beszámolóinak a kivonata lenne. De benne kiteljesedik az örömhír Jézus feltámadásáról. Szomorú is lenne, ha azzal végződne az evangélium, hogy az asszonyok hallották a jó hírt, de nem mondták el senkinek. Azonban az eddigi hírhez Jézus feltámadásáról nem tartozott személyes találkozás Vele. A látás, találkozás után formálódott a hitük igazán bizonyosságtétellé.

Mai igeszakaszunk ilyen találkozásokról számol be, kezdve egy Őt kereső nőtanítvánnyal, mert *először a magdalai Máriának jelent meg*. Mária örömhírvivővé válik – noha nem hisznek neki, ahogyan másoknak sem. Milyen különös ez az elutasítás, pedig mindenki szomorú Jézus halála miatt, és arra gondol, bárcsak ne történt volna, ami történt. Mégis, amikor most hangzik a feltámadás híre, nem hiszik el a tanítványok sem személyes tapasztalat híján. Mennyire emberi magatartás ez!

Azonban, amikor Jézus megjelenik a tizenegynek, amikor személyesen lehet részük a Vele való találkozásban, akkor már eloszlik minden kétely és bizonytalanság. De hallaniuk kell, hogy Jézus nem ezt várta tőlük, hiszen Ő is előre megmondta nekik ezeket. „*Szemükre veti hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt.*” Bizonyosságtételt utasítottak el! Pedig ők is majd bizonyosságtevőkként végzik apostoli küldetésüket! Erre kapnak most elhívást és megbízatást. Az evangéliumot vinni a világba azt is jelenteni, hogy elmondani Jézus feltámadását, és hogy Ő él. Ennél jobb hír nincs ma sem.

A missziói parancs, hirdetni *az evangéliumot szerte az egész világban*, ami az üdvösség üzenetének a hirdetése. Itt a keresztség szereztesével van összekapcsolva, és még egy ígérettel: Akik hisznek majd bizonyágtételükre, azokat is hasonló *jelek követik*, amelyek megerősítik azt, hogy az Úr oltalmazza az övéit. Ezt követően olvassuk a tudósítást, hogy Jézus *felemeltetett a mennybe*, s hogy *az Isten jobbjára ült*. Ennek komoly üzenete, hogy Jézus a saját helyén van az Atya jobbján. Ő uralkodik. és könyörög érettünk.

Ekkor kezdetét is vette a misszió, *azok pedig elmentek és hirdették az igét mindenütt*. Jézus pedig a Lélek erejével erősíti szolgálatukat, „*együttmunkálkodott*” velük. Ez egy fontos kifejezés, azonban ne higgyük, hogy azt jelenti ez: mi teszünk valamit, Ő meg majd (mint egy engedelmes – alárendelt – inas/munkatárs) végrehajtja a Neki kiosztott feladatot. Ellenkezőleg! Jézus adta Lelke által azt az erőt, ami nélkül a tanítványok nem tudtak volna bátran, hitelesen és erővel helytállni. Ezek a jelek, kísérelő jelenségek az Életről, az Ő halált legyőző hatalmáról szólnak, meg arról, hogy az Övéi az Ő védelme alatt vannak. Ha volt találkozásunk a feltámadott Krisztussal, akkor ezért a megerősítésért folyamodjunk mi is, hogy betölthessük szolgálatunkat. *Ámen*

Füle Lajos: JELEKET ADNI

Jeleket adni, jeleket hagyni,
Ha elmegyünk is, jelnek maradni,
Beszédes jelnek lenni a hitben,
Mint akit jelnek rendelt az ISTEN.

Imádkozzunk:

Köszönjük Úr Jézus, hogy Te vagy az, aki az Úr szenvedő Szolgájaként helyettes áldozatoddal nekünk életet szereztél, és gólgotai halálod elégtétel volt bűneinkért. S köszönjük, hogy a feltámadás híre tette mindezt teljessé és ad nekünk is élő reménységet. Áldunk mindazokért, akik bizonyágtételükkel eszközeid lehettek életünkben, hogy eljuthassunk a Veled való személyes találkozásra.

Áldunk azért, hogy az evangélium széles e világnak, benne minden embernek szól. Köszönjük, hogy közösséget vállalsz, együttmunkálkodsz és erőforrás vagy mindazok számára, akik készek jellé lenni, életükkel, bizonyágtételükkel Rólad vallani. Hála Neked, hogy élsz és uralkodsz, és az Atya jobbján esedezel érettünk. Bocsásd meg, hogy erről oly gyakran elfeledkezünk. Ne engedd azért, hogy belevesszünk e világ gondjába-bajába, s hogy mindenféle más hang vagy hívás elnyomja szavadat. Ha szemünkre hányod hitetlenségünket, hadd tudjuk azt alázattal beismerni, elfogadni, és felbátorodni a Neked és Veled való hitvalló életre. Hiszen „*Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban.*” (Zs 73,25) *Ámen*.

Mi Atyánk... Áldás... Záró ének: 348. dics. – Örövendezetek, egek, ti is földi seregek...